

[Jørgen Jørgensen.]

Vanskeligheder for det danske Folk i mange Aar. Der groede ud af disse Vanskeligheder et Krav om at bygge op den Samfølelse i Folket, som til syvende og sidst er det, der kan holde, naar Vanskeligheder opstaar, enten disse kommer udefra eller indefra.

Da vi ændrede vor Grundlov i 1915, var det paa et Tidspunkt, hvor Verdenskrigen raasede, og hvor store Vanskeligheder taarnede sig op ogsaa for vort Land. Det vilde være i god Overensstemmelse med Tiden, der er gaaet forud, om det danske Folk nu kunde samle sig om at udbygge den Forfatning, som tidligere har dannet Rammen om det politiske Arbejde og givet Muligheder for en Udvikling i det danske Folk, som vi alle sammen kan glæde os over. Det vilde være i god Overensstemmelse hermed, om vi nu kunde bygge denne Forfatning videre og derigennem skaffe Muligheder for det politiske Arbejde, der skal gøres i de kommende Aar for at tilrettelægge Vilkaarene for det danske Folk paa en Maade, der svarer til Tidens Krav.

Der kunde godt være et og andet af de Ønsker, der har været fremme om andre Ændringer i vor Grundlov, som kunde tages op til Drøftelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Landstingets Afskaffelse; men dette er i Dag Hovedpunktet. Den Dag, da Landstinget er væk, da Magt og Ansvar alene ligger i Folketinget, da er Betingelserne til Stede for at føre videre den Politik, som altid var Demokratiets Politik her i Landet: at Folketinget selv skulde have Ansvaret for sine Handlinger. Og man har indtil denne Dag ikke været i Stand til at give det Udtryk paa anden Maade end ved at sige: I det Ting, der udgaar af den lige og almindelige Valgret direkte, som Folketinget gør det, i det Ting, der har Muligheder for at kunne appellere til den lige og almindelige Valgrets Dom, i dette Ting maa Ansvaret og Magten lægges.

Jeg kan derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting, og jeg haaber, at der ogsaa i det andet høje Ting vil være saa megen Forstaaelse af Tidens Krav, at man for at styrke Folkestyret vil skabe den Mulighed for Handling, der vil være til Stede den Dag, da Magten ligger i Folketinget og i Folketinget alene.

Oluf Pedersen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gregersen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg om det, der er sket siden første Behandling, udtale: Det viste sig allerede ved Nedsættelsen af Udvalget, at det ærede Medlem Hr. Ole

Bjørn Kraft og hans Meningsfæller inden for Det konservative Parti blev lukket ude. Reelt betød det maaske mindre, da det ærede Medlem næppe havde Tilslutning i Landstingets konservative Gruppe; men megen Respekt for Mindretallets Ret tyder det ikke paa der findes inden for Det konservative Parti, naar man ikke engang respekterer den inden for den konservative Gruppe selv. Det højeste, de Konservative kunde strække sig til, var, at de nu vil være med til at nedsætte en Kommission eller et Udvalg. Men man maa jo antage, at selv i en saadan Kommission eller et saadant Udvalg vilde det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og hans Meningsfæller næppe blive repræsenteret. Regeringsforslaget maa jo nu antages at gaa uændret til Landstinget, og dér vil det antagelig blive forkastet, men hvis Regeringen ikke som sidst laver Valg i Utide, vil der jo efter et ordinært Folketingsvalg være Mulighed for at opløse Landstinget og derefter forhaabentlig for at skabe et Flertal for Landstingets Afskaffelse.

Vi anser Landstinget for en skadelig Indretning, der kun har virket daarligt i Lovgivningen, og vi anser Landstinget for at være et meget daarligt Udtryk for Folkestyret. Ikke alene har jo Regeringspartierne ved de sidste to Landstingsvalg haft et Flertal af Landstingsvalgerne uden at faa noget Flertal i Landstinget, men ogsaa for Retsforbundet gælder det, at til Trods for at vi har haft 2,7 pCt. af Folketingsvalgerne bag os og for saa vidt burde have haft to Landstingsmænd, er vi dog helt lukket ude fra Landstinget paa Grund af den Valgordning, man har. Til et Landstingsvalg med den Opgave at afskaffe Landstinget vil vi derfor paa den Maade, som vi anser for bedst egnet, støtte Regeringspartierne.

Jeg forstaaer ikke helt, hvorfor Venstre og de Konservative holder saa stærkt paa Landstinget. Landstinget er jo kun en hemmende Indretning, og det kan forventes, at Regeringspartierne snart opnaar Flertal i Landstinget. Hvis de to Partier, som nu har Regeringen, mister Flertallet i Folketinget, er det jo urimeligt, at de i Kraft af Landstinget skulde kunne hindre nødvendig Lovgivning og Ophævelse af Statsindgreb, der umuliggør en Ligestilling af Erhvervene. Hvis man derfor ikke har opgivet fra Venstres og konservativ Side at faa Flertal i Folketinget, saa synes jeg, det er underligt, at man gaar ind i denne Kamp for Bevarelsen af Landstinget. Landstinget kan jo højst hindre, at Folkets Vilje bliver Landets Lov.